

► Az egyik szülői értekezleten megbeszéltük, hogy részt veszünk az Új Néplap szervezésében induló játékban. A játék „*A legszuperebb osztály!*” kereste, az első helyezett egy kirándulást nyert. Elindult a gyűjtés, megmozdult mindenki, egyre több és több szelvényt sikerült összeszednünk. A gyerekek a jó eredmények láttán már elképzelték, hogy mi is lenne, hová is mennének, ha győznének. De a sok-sok munka ellenére nem mi lettünk az elsők. Ekkor csörrent meg Éva néni telefonja, és jelentkezett egy „jőtevő”. Azt üzenté az osztálynak, hogy „ne szomorkodjanak, majd lesz valahogy”. Itt kezdődött egy mesébe illő történet, hiszen ebben a rohanó világban egyre kevesebb idő jut egymásra, és az emberek lassan eltávolodnak társaiktól. De ebben az esetben bizonyosodott, vannak még jó emberek, akik önzetlenül képesek segíteni másokon, és tudnak

örömet szerezni. A „jőtevőnek” ajánlata a következő volt: egy háromnapos budapesti kirándulás, teljes finanszírozása azért a kitartó munkáért, amit a versenyben tanúsítottak a gyerekek; amiért kedvesek, aranyosak voltak, és azért, mert sokan nem jutottak még el a fővárosba.

Elkezdődött a szervezés, ami kicsit gyorsra sikerült az idő rövidsége miatt, de úgy gondolom, ennek ellenére egy tartalmas, élményekben gazdag három napot tölthettek a gyerekek Budapesten. A kirándulás május elején volt. A diákok olyan jól érezték magukat, hogy haza se akartak jönni. Most néhány gondolatot szeretnék idézni az ő beszámolójukból.

Részletek az ötödikesek fogalmazásaiból:

Dorogi Natália: „A vacsora nagyon finom volt, és sokat nevtünk az asztalnál.”

Kun Réka: „Fél négykor találkoztunk, és mentünk a reptérre. Bementünk a kilátó teraszra. Megnéztük, hogy az emberek

hogyan szállnak fel és le, a csomagokat hogy teszik be, hogy száll fel és le a repülő. Nagyon jó volt repülőgépet látni ilyen közelről.”

Fábián Ivett: „Este vacsora után sétát tettünk a Citadellán, és a kivilágított várost csodáltuk meg.”

Szász Csenge: „A játék után az állatkertbe mentünk, sok szép állatot láttunk. A kedvencem a barna maci volt. Az állatkertben volt egy „Hol nem volt park” zsetonokkal lehetett felmenni. Először a Tréfás Dzsungel vasútra ültem fel, ez nagyon vicces és ijesztő volt. Nyuszikat is láttunk, és még a „Tengeri utcát” is megnéztük. Sok-sok tengerimalac lakott benne.”

Bodnár István: „... elmentünk a Hadtörténeti Múzeumba. Ott ki lehetett próbálni a régi fegyvereket.”

Doma Fanni: „Hosszú sétát tettünk a budai vár körül, és feladatlapokat töltöttünk ki. A Hadtörténeti Múzeumba is ellátogattunk, és ott is feladatokat oldottunk meg. Még megnéztük a Halászbástyát, Mátyás-templomot és a Sándorpalotát. A budai várból lementünk Siklóval a hegy lábához.”

A szülők nevében szeretnénk megköszönni ezt a nagylelkű ajándékot, amit a mi gyermekeink kaptak *Önöktől*, bár a nevüket nem említhetjük, mert tiszteltben tartjuk kérésüket. De úgy gondoljuk, hogy ez olyan ritka és szép történet, amit nem baj, ha mások is megismernek.

*Doma Istvánné, Völgyesi Istvánné
tanár nénik*

Osztálykirándulás Budapesten

Ha közeledik a tanév vége, akkor elérkezik az osztálykirándulás. Az idén, az osztályunk Budapestet választotta célállomásnak.

Április 23-án ragyogó napsütésben, várakozással telve szálltunk fel a buszra. Utközben tervezgettük az előttünk álló napot, meg is reggeliztünk, így szinte repült az idő.

Kirándulásunk első programja a Fővárosi Nagycirkuszban a Circussimo előadás megtekintése volt, amelyben négy földréz sztárjai mutatták meg felkészültségüket. Fantasztikus élményben volt részünk a műsor két órája alatt. Láttunk zsonglőrt, artistákat, fókákat, görkorcsolya produkciót, "kaucsuklányt", akrobatákat.

Az előadás után átsétáltunk a Fővárosi Állat- és Növénykertbe, ahová TÁMOP pályázat keretén belül kaptunk belépőt. A park területén láttunk érdekes, ritkán látott, mókás, vagy éppen hatalmas termetű állatokat. Foglalkoztató sátragnál új dolgokkal ismerkedhettünk meg, ahol még ajándékot is kaptunk. A *Holnemvolt* Park területén természetesen kipróbáltuk a Tréfás Vasutat. Volt sikítás, de nagyon élveztük.

Sajnos az idő gyorsan telt, a sok-sok látnivaló és a jó idő ellenére indultunk a Hősök terére, ahol még eltöltöttünk egy kis